

Naročnina v Trstu zneso:

Za celo leto . . . 1 gold. 20 s.
Za pol leta . . . — " 60 "
Za 3 mesece . . . — " 50 "
(to velja tudi za tržaško okoličje.)

Za druge kraje s pošto:

Za celo leto . . . 1 gold. 60 s.
Za pol leta . . . — " 80 "
Za 3 mesece . . . — " 40 "
(majhni razloček med tim in med programom izvira iz neke pomote.)

ILIRSKI PRIMORJAN

podučiven in omikaven list za slovensko ljudstvo.

Hvalo zasluži si vsò, kdor druži koristno sè sládkim (Hor.).

Naročnina naj seure ništvu naprej plačeva, in to v gosp. Kozlerjevi hiši „nella Drogheria Angeli in Piazza delle legna št. 1“ v Trstu (Trieste). Tam se bodo tudi oddajale vse pisma. — Sicer ta list se bo tudi prodajal (vsak natis po 5 soldov) v tobakarnicah nasproti Pošte, blizu „Chiozza“ in „al Ponte della Fabbra“.

Leto 1866.

Pri sv. Ivanu v Vrdélu, 18. novembra.

Štev. 22.

Št. 21 našega lista izide 2. decembra.

Tržaško-méstne in okolične zadéve.

* Mejikanska cesarica je pretekli teden zopet huje obolela.

Čitamo, da se je tudi gosp. dr. Braun, učitelj na laške gimnazii, službi odpovedal. Bivši vodiya laške gimnazije je poslal gosp. župan pismo, katero mu je g. župan nazaj poslal.

* Tržaška deželna sodnija zaporedoma prepoveduje laške časopise, ki izhajajo v Benetkah i v Vidmu i ktere večidel vredeujejo izseljenci, ali izgnanci iz avstrijskega primorja.

* V skrivnej seji 29. pr. m. je mestno starašinstvo sklenolo, da dotle ne prosi vlade za vzete pravice laške gimnazije, da novega vodiyo i potrebne učitelje dobi. Prav ta dan v javnej (očitnej) seji se je dr. Baseggio tegotil zarad *neke besede*, da Trst je *laško mesto*, i da mora vsakterega Talijana rudečica obhajati, kader tako *barbarsko* (surovo) besedo sliši.

* Po noči 9 novembra je vstal ogenj v nekeji hiši blizu protestanske cerkve. Misljio, da so tatije zapalili.

* Pogodba za vžitinski davek (dac) preteklih treh let velja tudi za leto 1867.

* „Cittadino“ se s tem tolaži, da so Slovenci izganjali furlane iz Trsta, ne na Lahi. „Cittadino“ je za Trst to, kar je bil nekda „Tempo“, i spominjamo se, da je „Tempo“ pri nekeji drugeji priliki rekel, da so naši okoličani Lahi. Nejsmo tako abotni, da ne bi znali, kam pes taco moli.

* „Tržaški Ljudomil“, ki je nehal izhajati, zlegal se je spet v zadnjem listu, da se je začela slovenščina na tukajšnjeji gimnazii še le 7. novembra učiti. Ne vemo prav za prav, zakaj je nehal ta časopis, to vendar nam je prav dobro znano, da podpore, katero je iskal od deželne vlade, nej dobil, i da mu je tudi up po vodi splaval, da bode po novem letu vladen časopis.

* Jutri se zberó vsi deželni zbori. Govorí se, da bodo le malo časa skupaj. Ko rešijo domače silne zadeve, pa je vlada razpusti, i razpiše nove volitve.

* „Ljudomil“ nam je ostal dolžen dokaz, zakaj bi se moralo v deželnem zborn nemški govoriti, ako

se Trst združi z drugimi slovenskimi deželami v skupino. „Slovenec“ je še le ta teden dobro dokazal, da je Trst slovensk. I še le te dni se je tukaj nekaj pripetilo, kar je očitno kazalo, da Trst nej lašk, če tudi nam ta prigodba nej bila ljuba.

* „Tržaški Ljudomil“ piše, da je Baron Schloissnigg, bivši deželni poglavar i kranjskega deželnega zbora poslanec v Ljubljani, znani zagovornik Slovencev 2 dan t. m. v Saleburgu umrl. „Novice“ pa pravi, da je zdaj prav zdrav v Ljubljani.

* Primorska deželna vlada je škofijam na Primorskem naznanila, da je državno ministerstvo dovolilo osnovati v šolskem letu 1866-67 v glavnih šolah v Čresu, Malem Lošinu i v Rovinji *preparandije* t. j. šole za učiteljske pripravnike. Vzame se iz istrskega šolskega zaklada 960 gl., iz tržaškega 640 gl. in iz goriskega 940 gl. za štipendije (pomoči za pripravnike). Koliko tega denarja pade za slovansko odrejo? To bi pač radi znali.

* V letih 1846, 1845 in 1844 rojene mladenče, ki spadajo k tržaškeji županii, kliče magistrat, naj se oglasé, ker se imajo začeti dela za vojaško nabiro.

V petek se je mestno svetovalstvo posvetovalo zastran vpeljave pasjega davka.

* Danes je prišel zopet nov laški časopis „IL GALLO“ prvokrat na svitlo. To je največji ilustriran časopis v Trstu. Laški časopisi rastejo tedaj v Trstu iz zemlje kakor gobe po dežii. Ne vemo prav za prav, kako morejo izhajati vredniki, ker je na Primorskem tako malo Lahov.

Kaj je drugod važnega?

* Zunkunfti se piše iz Trsta: Mej tem, ko vlada še nič ne skrbi, da bi Slovane na Primorskem kakor jéz postavila zoper Italijo, napenjajo Italijani vse moč, da porinejo Gorico, Gradiško, Trst in Istrijo, te prestare slovanske dežele, v kterih stanuje k večemu 80,000 Italijanov zraven 291,000 Slovanov v laškega gibanija vrtinec. Na Beneškem se je ustanovilo društvo izmej seljencev iz imenovanih dežel, i pregnanih klatežev. „Gazzetta di Venezia“ prav prijazno podpira to prvo stražo armade, ka ima Gorico napasti i jo Lahom pridobiti! Od kod dobivajo ti izseljenci denar, da snujejo časopise i pišejo knjige po njihovej misli

ter jih v Avstrijo na skrivnem pošiljajo, to ugame lahko vsakdo, ki ima jasen pogled. Mi temu pristavljamo, da ima „Zukunft“ posebno kar se tiče pregnanih klatežev, čisto prav; vlada je vendar na te reči svoje oko uže obrnola, i prav zdaj ovira prezadevanije izgnanih klatežev; vendar se bojimo, da premalo opravi se sedanjimi sredstvi. Mi smo prepričani, da bode le tedaj mogoče to početije čisto v nič deti, ako se vse slovenske dežele spojé v celoto, nobenega drugega pripomočka nej zoper laško agiranije!

* Naša država je imela dolga konec meseca junija s. l. 2766 milijonov i 914,842 gold.

* Ljubljanski konsistorij, kteri je ministerstvo vprašalo, ali se imajo osnovati ljudske šole na narodnej podlagi ali ne, odgovoril je, da ima šola imeti narodno podlago. Tako je prav.

* Admiral Tegethof potuje (rajža) v Ameriko.

* „Tempo“ pridiga Talijanom, da ne smejo mirovati, doklej si ne pridobijo Trsta, Istre i laških Tirolj.

* V Benetke je onidan talijanski kralj Viktor Emanuel prišel. Velike svečanosti so mu napravljali. Pri tej priliki je prišla tudi neka deputacija (poslanstvo) istrskih (istrijskih) gospodov, ktera je hotela kralju srečo vošiti, da je Benečijo dobil, s pristavkom, da tudi Istrci želé brž ko mogoče z Italijo združiti se. Hotela je tudi istrsko zastavo (bandero) s črnim ovojem pri omenjeni slovesnosti nositi; pa izpodletelo jej je, ker se to nej dovolilo i tudi kralj je nej hotel sprejeti, i zastonj se je prizadevala govoriti s kterim laškim ministrom, nobeden jej nej pred-se dal.

* Nekij talijanski list svetuje, naj furlanska i beneška dežela izvoli v talijanski državni zbor enega poslanca iz Istre i družega iz Gorice. Za ktere ljudi bi neki ta dva govorila?!

* V Benetkah izhaja 17 novih časnikov. Da si med Lahi prijateljev i naročnikov dobivajo, Avstrijo prav črnijo i grdiijo. Lepo delo je to!

* Blizu Benetk sta onidan na železnici dva vlaka (cuga) skupaj zadela; 30 osob je bilo ranjenih.

* V Vidmi mislijo napraviti iz brona podobo, ktera ima kazati Viktorija Emanvela na konji. V podnožiju (pedestali) proti solnčnem izhodu bodo zapisana imena tistih Istrcev i Tržačanov, ki so za Italijo kri prelili.

* Nekoliko Istranov i Tržačanov je zbralo 2000 lir za uboge v Benetkah. Delo samo na sebi je gotovo hvale vredno, ker pa imamo v Trstu in v Istri tudi dosti zelo ubogih, prav bi bilo, da bi se bil nabrani denar za te obrnol. Pa saj vemo, zakaj se je moral poslati v Benetke.

* 60000 laških vojakov je posedlo papeževih dežel meje i trdi se, da ti bodo varovali papeža, ker francozki vojaki te dni zapuste Rim. Nam pa se vse tako dozdeva, da bodo prav ti vojaki kmalu v Rimu i da papežu ne ostane družega, nego da zapusti Rim i se oprosti teh dobrih prijateljev.

* Minister zunanjih zadev je izvoljen tudi za ministra cesarske hiše. Do zdaj so bili cesarske hiše ministri sami katoličani; on je prvi, ki je protestant.

* Pruska vlada je kupila od amerikske oklopljeno ladijo za 1 milijon i 600.000 tolarjev. Ta ladija je čisto nova iznajdba, o kterej pričakujejo, da bode čuda delala.

* Tudi na Kranjskem je kolera nehala.

* Nekij goriški rodoljubni odvetnik je naredil slovensko tožbo necemu Slovencu, ktero je tržaška viša sodnija v Trstu zato zavrgla, ker je bila slovenska i ker nasprotna stranka ne umeje slovenskega jezika, dosodnija na Dunaji je potrdila deželne više sodnije sklep; ali naš odvetnik se nej preplašil, pritožil se je sodnemu ministerstvu. Ministerstvo je odvetniku prav dalo i sodnijam ukazalo, da imajo vsakovrstne slovenske vloge jemati, ako jih podajajo Slovenci. „Slovenec“, se s Krasa o tem to le piše: Pravil sem Vam v Ljubljani, kako krepko in slavno se naš znani rodoljub g. dr. L — č. poteguje za postavne pravice našega slovenskega jezika. Vložil je namreč za neko slovensko stranko pri sodnji tudi slovensko tožbo. Sodnije po vseh treh stopinjah niso hotele slovenske te tožbe sprejeti in navajale znane puhle dokaze. Vse je torej bilo že kakor zgubljeno, — pa kaj, slovenski naš junak le ne miruje in si išče novega pota, po kterem misli spodbite neveljavne in nepostavne dokaze sodniških uradov. Napravi tožbo in jo pošlje naravnost k ministerstvu za pravosodje. In glejte! Pravica se mu pripozna; visoko ministerstvo podere odloke vseh treh sodniških stopinj in zaukaže, da morajo vse sodnije tudi v slovenskem jeziku pisane tožbe brez obotavljanja prejemati. Sodniško ministerstvo pravi takole: Ukaz pravosodnega ministerstva od 17. marca 1862 v četrtem odstavku izrečno sploh zaukazuje, naj se pri sodnijah tistih okrajev, po kterih Slovani prebivajo, v slovanskem jeziku pisane vloge sprejemljejo. Ta ukaz ne dela nobenega razločka, ali te vloge kazenske, pravnne ali nepravdne reči zadevajo; dozdeva se torej, da se na vsak način morajo v imenovanih okrajih tudi slovanske tožbe in vloge v pravnih zadevah sprejemati; kar se višej presodnji in vsem podložnim sodnijam naznanja, da se po njem ravnaajo.“ Slava visokemu ministerstvu pravosodja! Mi Slovenci pa se učimo, kje imamo pomoči iskati in kaj storiti, ako nam cesarske uradnije take pravice kratijo, ktere nam je podelil in zaterdil sam presvitli cesar. Slava pa tudi tebi, č. g. dr. L — č, ki se nisi dal v kozji rog vgnati in nam pokazal novo pot, ki nas pelje do narodne ravnopravnosti!

* Veliko se piše o tem, da ste pruska i ruska vlada sklenoli zvezo, da se je ruska vlada zavezala, puščati pruskej na severnem Nemškem prosto roko, ta pa ruskej proti Turčii.

* Slovence, ki se tako krepko poganja za vse Slovence, bode od meseca decembra zanaprej trikrat na teden izhajal. Príhodnjič bodemo o tem i sploh o naših slovenskih časnikih več govorili.

* Skoraj vse vlade po Evropi prenarejajo vojaštvo. Nove puške, ki se nabijajo pri batu (kopitu) se uže vpeljujejo. Pri nas nekij misli vlada zakon (postavo) dati, da mora vsakdo brez razločka biti vojak, kdor ima zdrave ude. Prikrajšati pa se ima čas za vojaško službo.

* Ruski carevič i príhodnji car (cesar) se je pre-

tekli teden poročil z danskoj kraljičinoj Dagmar, ktera je neki velika lepotica i preblazega srca. Ruski car je pri tej priliki veliko dobrega storil svojemu ljudstvu. Veliko jetnikom je odprl ječo, vsem pa kazen zljajšal; v 450 poljskih mestih je odpravil služnost, davke i samoprodajo. Cesarstvo ne zahteva nobenega odškodovanja, osebnj (privatni) lastniki pa dobé odškodovanja. Potem blagodušnem ukazu dobi nad 400.000 kmetov lastno posest. Sploh se more trditi, da je sedanji ruski cesar v svojej državi [odpravil zelo veliko napak, vpeljal zelo veliko dobrega; zato pa tudi Rusija tako napreduje, da se je čuditi.

* Minister Beust neki govori za dualizem. Po tem bi se dalo Madjarom vse, kar si želé, iz Pešta bi se vladala ne samo ogrska dežela, ampak tudi Hrvaško, Slavonsko in Erdeljsko. Dalmaciji se je neki uže vprašanje zastavilo, ali se hoče združiti z Madjari. Tudi Poljakom bi se dale posebne pravice; vse druge dežele pa bi se vladale z Dunaja. — Mi se zelo bojimo, da kaj tacega ne prinese sreče Avstrii. Ali vse to še nej gotovo, kmalu pa se pokaže, na čem da smo.

* Na otoku Kandii nejso le možki hrabri, temuč tudi žene. To priča ta-le prigodba: Neki dan zapazijo Turki pred seboj na griču krog 50 volov, ki so se pasli. Hočejo vole vzeti, ali pastirji se jim uprejo i s kamenjem turške vojake lučajo i rešijo svojo čedo. Šest omenjenih pastirjev je ostalo mrtvih. Ko pa mrličé preiskujejo, našli so, da so ženske, ktere so čedo pasle mej tem, ko so njih možije Turke klestili.

DOPISI.

Iz tržaške okolice. — Nejsmo še čitali ni v „Primorjanu“ ni v „Tržaškem Ljudomilu“ o vodi, ktero že kaki dve leti iščejo v griži nad novo cesto, ki drži iz Trsta na Reko. Ker utegne to koga zanimivati, vzemi torej vrli „Primorjan“ ta dopis i razglasi ga svojim bralcem. Znano je, da tekoča voda, kterej se Reka pravi, teče od Vrem doli i se pri Škocijanu na Krasu v pesek izgublja, ker je Kras večidel luknjast. Naša mestna gosposka (magistrat), je sklenola poiskati vodo nad omenjeno novo cesto v hribu, v katerem teče Reka po neznanih potih dalje i se pri Devinu v morje izliva. Rabila bi ta voda, ako jo najdejo, posebno raznim tovarnam (fabrikam), pa tudi za pijačo, ako pritisne huda suša; sicer v Trstu ne manjka vode za pijačo i tudi ne vina, ktero neki delajo iz starih podplatov, ter mu „petrolijo“ pravijo i vrč (bokal) po 40 soldov prodajajo. Skopali so uže zelo globoko jamo (84°), ali do vode vendar še nejso prišli, če tudi so jo slišali šumeti. Da bi svoj namen prej dosegli, spravili so v jamo 4 cente strelnega praha (pülverja) i ga zažgali. Po nekoliko dnéh gredo trije možije v jamo, da bi videli, kaj je strelni prah storil, ali nej jih bilo več nazaj, ker jih je zrak zadušil. Po 8 ali 10 dnéh gredó spet trije i za njimi še eden noter, kterege pa nihče poslal nej, da bi mrličé vun spravili. Pred sabo nesejo na palici privezано steklenico (flaško) z neko vodo, ktera, ako se

skali, priča, da je nevarnost. Voda se skali i prvi trije hitijo kolikor le morejo iz jame, zadnjega pa, ki je noter šel, slabi zrak tako omami, da na tla pade. Oni ga nekoliko dalje vlečejo, ker pa vidijo da mu je zmérom slabeje, popusté ga, da notri umre. Eden izmej tistih, ki so vun prišli, tako je bil omamljen, da so ga težko smrti oteli. Pravijo, da stane to delo do zdaj 8000 gl. i vrh tega še živnije štirih mož. — Zdaj pa kaj družega. Mi smo ta kraj hriba prav na zdravem zraku, ali vendar imamo večkrat v naših krajih, to je: v Bazoviči, v Gropadi i v Padričah bolnike, za ktere zdravnika potrebujemo. Prej smo morali hoditi ponj v Lonjer, kar nam je bilo prav od rok. Zdaj je bolje, ker se je gosp. zdravnik od tam k sv. Ivanu preselil. Ker pa slišimo, da ga hoče magistrat nazaj v Lonjer poslati, zato smo prisiljeni prositi, naj tega ne stori, ker hodijo iz naših krajev vsak dan ljudije v opravkih v Trst po cesti skozi sv. Ivan i tako zdravnika lahko kličemo, da ne potratimo veliko časa. Mislimo, da bode naša prošnja vlišana*)

Iz Celja, 4 novembra. u.— (Beseda, — Kolera. Šola.) 28. p. m. nam je tukajšnja čitalnica napravila prelep večér. Igrala se je iz nemškega prevedena igra „Le naravnost“. Prišlo je iz bližnje okolice mnogo domorodcev, med le temi tudi nekaj za domačo reč prav vnetih dijakov, vdeleževat se v „Novicah“ nanzanjene veselice. Gotovo se nikdo ne bo kesal, da je prišel k veselici, kajti igralo se je izvrstno. Igralci so govorili tako naravno i pristojno, da se kaj boljšega ne more zahtevati. Da nejsem uže vedel, mislil bi bil, da so igrali izvorno igro. Ker mi prostor ne pripušča, da igralce i igralke osebno pohvalim, izrekam le splošno, veliko zadovoljivost, i drzevam se izustiti splošno željo, da nam bi napravili pogosto tako vesele večere.

Iz „Slovenca“ ste, predragi primorci, zvedeli, da se je tudi pri nas ljuta ptujka — kolera po vsej sili hotela vdomaćiti. Pa, hvala Bogu! spodletelo jej je. Stopali smo jej krepko na pete tako dolgo, da smo jo odpravili.

3. t. m. so se še le odprle tukajšne latinske, realne i normalne šole. Od vseh krajev je v prazničnej obleki mladina skupaj vrela, da jo je bilo veselje gledati. Mesto je hitro, tako rekoč čez noč, oživelo. Dijaci so tekali sem ter tje i podajali si od golega veselja desnice, da so zopet se sešli zdravi i da bodo sopet mogli pričeti nabirati si za prihodnjest potrebnih ved. Naj jih sv. Dub podpira z svojimi 7 darovi pri težavnem njihovem poslu.

ZMES

[Nekaj o lepem i bogatem našem jeziku.] Mnogokrat beremo i slišimo, da marsikdo izmed naših rojakov ne zna materinega jezika, i to iz zanikarnosti ali zato, ker se ga sramoje, ali pa ker je odpadnik i obrača hrbet milej majki Slavi. Takim dajemo v izgled stare Grke i Rimljanije, ki so se svojega jezika tako pridno učili, da so tudi prostoborni ljudije čisto ali gramatično govorili. Ta dva izvrstna naroda morala bi jih izpodbadati, kako pridno se imajo učiti lepega

*) Tudi mi pri sv. Ivanu potrebujemo zdravnika, fara ima nad 4000 duš, Vred.

slovenskega jezika. Ali žalibog, da mnogo naših rojakov se škriči se raji ptujih jezikov učé nego lastnega, i raji ptuje časnike (liste) podpirajo nego domače. Vsak Slovenec, ki se prišteva izobraženim ljudem, moral bi popolnoma znati lastni jezik; kdor se ne trudi za to, gotovo nejma ljubezni do domovine. Vsak Slovenec torej, kateri ima le kolikaj plemenitega srca, učí naj se, ako se do zdaj nej, našega jezika, ki je tako lep, bogat, lepoglasen, krepek, plemenit i mehék! Morda bo kdo ugovarjal: Zdaj sem prestar, da bi se slovenskega jezika učil; spet drugi: Nejmam prilike; tretii: Učenije je pretežko. Tem odgovarjamo: Z dobro voljo i trdnim sklepom se vse stori. Tudi se more biti kdo oglasi: Povej nam, kako se imam učiti? Odgovor: Naš „Matevž“ je rekel, da se je naučil govoriti s tem, da je pridno bral i poslušal. Pa še bolj se ga naučiš tako-le: Vzemi dobro knjigo ali dober list, čitaj ali beri kaj malega, položi knjigo ali list na stran i spiši na papir to, kar si bral, kakor ti je v glavi ostalo. Precej zraven spiši tudi to iz knjige ali iz lista. Primeri to z onim, i videl bodeš, koliko pogreškov (falarjev) si naredil. Popravi svoj spis i ga še enkrat prepíši. Tako se naučiš veliko besed i kako se imajo rabiti, kar ti je bilo poprej neznanó. Vadi se tako vsak dan *eno uro* (kar nej preveč i tako težko). Uže prvi dan si nabral mrajhen zaklad, kateri bo zmerom večí, ker ima leto 365 dni. Dobre knjige i listi naj bodo torej tvoji učitelji; i ako se ž njimi rad pečaš, gotovo se veliko naučiš.

* Senjsko-Modruško seminíšče je podarilo svojemu vladiki Mirku Ožegoviču lepo hrvaško pesem v znamenije ljubezni i zahvale. Motto tej pesmi je vzét iz našega Prešerna:

„Seme, ki ti zasejal si ga, že gre v klasje veselo,
Nam i za nami dokaj vnukam obeta sadu.
Naj se učenost in imé, čast tvoja, rojak! ne pozabi.“
Tiskala se je ta pesem v Trstu v Lloydovej tiskarnici.

* Poljaki uže nekoliko mrmrajo zoper deželnega namestnika Goluhovskega, ki je zdaj na Dunaji, ker njihovih želj, naj se vsa Galicija i Bukovina hitro po poljskem kopitu prestroji, nej še vresničil, pa jih tudi gotovo ne vresniči.

* Iz Italije pregnani Jezuitije se selijo zdaj v duge avstrijske dežele. V Pragi i na Dunaji so zoper nje hudo stopili na oge. V mestnem zboru na Dunaji so imeli samo enega zagovornika.

* U Ljubljani se snuje, kakor pripovedujejo „Novice“, dramatično društvo, katero te dni položi svoja pravila deželnej namestni, da jih potrdi. Z veseljem pozdravljamo tako društvo, treba nam ga je jako. Kdor pozna dozdanjo našo dramatiko i vé, kako važna je posebno za izobraževanje tako imenovane izobražene družbe, ta nam mora pritrđiti. Naj to društvo posebno za to po vsej svoje moči skrbi, da prihajajo na svitlo i na oder v resnici dobra dramatična dela, ker slaba ljudstvo bolj pačijo, nego mikajo i blažijo. Igrališče mora biti gojišče. Sicer nejmamo nič zoper to, ako se tudi časi na oder šala vseli, tudi šala je na pravem mestu dobra i koristna, vendar s

samo šalo ne moremo biti zadovoljni, posebno pa tako šalo sovražimo, ki je le zato, da človeku kratek čas edla, ter ga odvráča od dela. Naj poskuša dramatično društvo, da spravi na oder tudi kako res dobro igro, ker do zdaj še v resnici prav dobrih nejsmo mogli nanj spraviti. Zastran prestav iz ptujih jezikov naj bode le toliko rečeno, naj se gleda na to, da je delo uže v originalu v resnici dobro, katero se ima predstavljati. Tistih novih nemških i francozkih iger, ktere so zdaj navadne po glediščih i le na to merijo, da žgačkajo dušo i telo, pa Slovencem nej treba. Slabo za nas, ako pričnemo s tacimi deli, ker s tem se ne povzdigne naša dramatika, ampak pot se jej zapre.

Smešnice.

Po letošnjem vojni pride v Mantovi v neko krčmo eden izmed naših vojakov, ki je prav junak i meri 6 čevljev. Tam vidi Garibaldca (Garibaldovega vojaka, prostovoljca) i ga meri od glave do pět. Garibaldec srdito zarenči: „Kaj me tako gledaš?“ — Naš vojak mu pa mirno odgovori: „Ne zameri, jaz hočem Garibaldca vsaj enkrat v obraz videti, ker v Tiroljah sem jih videl samo v hrbet.“

* Ako bi vsaka deklica (pupa) moža dobila, v kratkem času bi veliko ženitnin (ohceti) videli; ako bi se pa le počtene deklice možile, kmalu bi nobene ženitnine več ne bilo.

* Kadar v Trstu po ulicah sneg zapade, mestna gosposka ukaže precej ga v morje izvoziti. Pri tacej priliki sta se dva delalca tako-le pogovarjala: *Tita*: „Pepi, hitro kidaj!“ — *Pepi*: Nej treba hiteti, ker to malo snega kmalu spravimo. — *Tita*: „To verujem, ali če ne hitimo, pa sam škopne.“

* Žandarm pripelje k sodniku tatú. Ta mu reče: „Oj, ti paglavec, si uže spet tukaj zarad tatvine? Misliš, da zavoljo tebe vse leto tukaj sedim?“ Tat odgovori: „Gospod sodnik, nič ne marajte, saj sem jaz zavoljo vas tri leta tukaj sedel.“

* Prislovica pravi: „Spanije je najbolje zdravilo.“ Te prislovice se še dan denašnji mnogi zdravniki držé, ker veliko bolnikov spravijo v večno spanije.

* Oče se sprehaja sè svojim sinkom po trgu (placu) i reče: Da bi znal ti molčati, peljal bi te tukaj noter i kupil ti dobrih slajčič (bonbonov). Sinek odgovori: Oj oče! jaz znam molčati! saj vam nejsm nič povedal, da je onidan mati popila dva vrča (bokalca) vina.

* Pijanec se je hotel poboljšati, i govoril je v nekem kotu takole: „Hentejte! moja žena zmerom godrnja, da prihajam kesno domov. Denes sem trdno sklenol, zgodaj domov iti, i da se to zgodi, spil sem po navadi 5 poličev uže do devete ure; zdaj stojim tukaj i še domače hiše ne morem najti. Tako se godi tistim, ki žene slušajo i se hočejo poboljšati.“